

CHRIS
WHITTAKER

VŠETKY
FARBY
TEMNOTY

PSYCHOLOGICKÝ TRILER

IKAR

**VŠETKY
FARBY
TEMNOTY**

**CHRIS
WHITAKER**

**VŠETKY
FARBY
TEMNOTY**

Preložila Diana Ghaniová

IKAR

VŠETKY FARBY TEMNOTY

Chris Whitaker
All the Colours of the Dark

Copyright © 2024 Chris Whitaker
All rights reserved.
Translation © 2026 by Diana Ghaniová
Cover © Michael Ceken
Slovak edition © 2026 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0709-3

Venujem svojej Desiatke

Piráť a včelárka

1975

I

Patch hľadel z plochej strechy kuchyne, pomedzi husté duby a borovice, na vrchy St. Francois, ktoré zahaľovali mestečko Monta Clare do tieňa bez ohľadu na ročné obdobie. Ako trinásťročný veril, že sa za náhornou plošinou Ozark nachádza zlato. Veril, že existuje krajší svet, ktorý naňho čaká.

Neskôr v ten deň, keď ležal v lese a zomieral, spomínal si na ráno a vybavoval si ho v mysli, až kým nevybledli všetky farby, lebo vedel, že to nemohlo byť až také krásne. Že nič v jeho živote nebolo nikdy také krásne.

Vrátil sa do svojej izby, nasadil si trojrohý klobúk, obliekol vestu, zastrčil si tmavomodré nohavice do ponožiek a našuchoril ich na kolenách, aby vyzerali ako pumpky. Za opasok si strčil malú dýku – síce z kovovej zliatiny, ale od celkom zručného kováča.

Možno neskôr v ten deň policajti preskúmajú podrobnosti o jeho živote a zistia, že sa zaujímal o pirátov, lebo sa narodil len s jedným okom a matka mu nanútila romantické predstavy o námorníckej šabli a páske na oko. Detom ako on to pomáhalo zmieriť sa s príliš krutou skutočnosťou.

V spálni si všimnú čiernu vlajku pripnutú tak, aby zakryla dieru v sadrokartóne, šatník bez dverí, nefunkčný ventilátor a funkčný gramofón značky Steepletone. Nájdu tam aj starožitnú truhlicu, ktorú jeho matka kúpila na bľšom trhu v St. Louis, filmové rekvizity v podobe zlatých mincí a repliku pištole s kresadlovým zámkom. Zbalia rolku petárd a časopis *Playboy* z júna 1965, akoby to boli relevantné dôkazy.

A potom zbadajú pásiky na oko.

Starostlivo si ich prezrel a vybral si fialovú so striebornou hviezdou. Vyrobila ich jeho matka. Niektoré ho svrbeli na pokožke, ale tá fialová bola hladká ako satén. Celkovo ich mal osemnásť, ale len na jednej bola lebka a skrížené hnáty. Pomyslel si, že tú si vezme na svoju svadbu, ak raz pozbiera odvahu a osloví Misty Meyerovú.

Zložil si klobúk. V letných mesiacoch mu slnko vytáhalo vlasy dobiela, no v zime boli pieskové. Keď sa ich snažil učešať, na vrchu hlavy mu vždy odstával jeden chumáč ako anténa.

Matka sedela v kuchyni. Po nočnej zmene bola bledá.

„Chytáš signál?“ prehodila s úsmevom a pokúsila sa mu uhladiť vlasy dlaňou. „Podaj mi masť.“

Odtiahol sa a ona sa zasmiala. Patch mal rád matkin smiech.

Minulý víkend ho vzala do Bransonu, kde sa uchádzala o prácu. Ivy Macauleyová sa naháňala za tesnými neúspechmi, akoby získať miesto bolo najväčším hriechom. Do Fordu Fairlane natankoval len toľko benzínu, koľko bolo treba, a ona vniesla do auta vzrušenie. Vlasy si učešala ako Jane Fondová, stískala mu ruku a opakovala: *Toto je ono*. Počas pohovorov vždy čakal sám v neznámych mestách.

Pripravila vajíčka a on uvažoval, aké ťažké je byť rodičom a či každý občas v dobrom ľutuje existenciu všetkých chudobných detí.

„Dnes bude najlepší deň môjho života,“ vyhlásil.

Vravieval to často.

Lebo nemohol vedieť, čo príde.

2

Začul poštára a utekal k dverám, či neprišiel ďalší list zo školy, ale ona mu obálku vzala, zatvorila oči a pobožkala ju.

„Má pečiatku zo St. Louis.“

Pred mesiacom bola na pohovore v botanickej záhrade, zatiaľ čo Patch sa usmieval na symetrické rodiny v tieni Tower Grove House.

Zadržal dych, no potom zvesila plecيا.

Ich prenájom v Monta Clare bol dočasný, ale už tu nevedomky zapúšťali korene. Základy domu sa ovíjali okolo matkiných členkov bez ohľadu na to, ako tvrdo do nich sekala vyhláseniami o rovnakých právach žien alebo bez ohľadu na to, ako nahlas púšťala Dylana, aby si pripomenula, že časy sa menia.

„Každý úder, ktorý nás zrazí k zemi, nám prináša aj niečo pozitívne,“ povedal a pokrčil list. Pozrel do prázdnej chladničky. „Čierny Bart Roberts zajal za svoj život takmer päťsto lodí. No keď začínal, sám padol do zajatia. Bol legendárnym navigátorom, takže jeho väznotelia si rýchlo všimli jeho potenciál a nechali ho nažive. Netrvalo dlho a zvolili ho za kapitána.“

Občas naňho hľadela, akoby bol súhrnom všetkých jej zlyhaní. Každý večer dvíhal hrdzavé činky, až ho pálili chudé ruky a spaľovali jeho detstvo, ktoré si nestihol užít.

Keď mu vyzliekla vestu, napravila nohavice a oblizla si dľaň, aby mu uhladila vlasy, všimla si modrinu na jeho líci.

„Bojuj, Joseph. Nezabúdaj, že si všetko, čo mám.“ Chcela mu zložiť pásku z oka, ale on jej zovrel zápästie a ona znežnela.

„Tak potom by som nechcel byť na tvojom mieste.“ Usmial sa.

Občas vytiahol spod jej postele fotoalbum a prezeral si v ňom jej vzostupy a pády.

„Musíš sa naraňajkovať,“ povedala, keď k nej posunul tanier.

„V škole nám niečo dajú, ak sa zabudneme najesť,“ zaklamal až príliš ľahko.

„Si nervózny? Môj malý pirát. Odteraz už žiadne problémy. Žiadne krádeže a žiadne bitky. Nová škola, nový začiatok, dobre?“

„Ukáž mi piráta, ktorý sa nikdy nedostal do problémov.“

„Myslím to vážne, Joseph. Nepotrebujem, aby mi na krk dýchala ešte aj škola. Tá žena, čo tu bola, na mňa pozerala, akoby som sa o teba nevedela postarať.“ Ivy mu vzala tvár do dlaní. „Sľúb mi to.“

Mohol jej povedať, že nezačal on. „Už žiadne problémy.“

„Ideš so Saint?“

Prikývol.

Ivy vyrozpráva celý príbeh prvej osobe na mieste činu a potom veliteľovi Nixovi. Povie, že si nevšimla nikoho podozrivého. Nevidela tmavú dodávku. Nič, čo by vybočovalo z pomalého života na Rosewood Avenue.

A neskôr, keď sa to zhorší, bude uvažovať, koľko jej uniklo zo synovho života.

3

Pán Roberts na druhej strane ulice tlačil novú kosačku značky Lawn Boy. Dom Robertsovcov sa vždy na jar nanovo natieral, nevynímajúc biele dosky a tmavomodrý štít.

V ten osudný večer, keď sa to stane, budú Robertsovcami namiesto pri seriáli Havaj 5-0 sedieť na verande a sledovať, ako policajti prehľadávajú dom Macauleyovcov. Pani Robertsová naleje sebe aj manželovi pohárik bourbonu, aby sa obaja upokojili, zatiaľ čo pán Roberts prehodí, že *bolo len otázkou času, kedy sa tomu chlapcovi niečo stane.*

Zelená tráva. Vyleštené sedany. Ovisnuté nehybné vlajky. Ich dom bol vysoký a v minulosti možno aj veľkolepý, ale roky zanedbávania mu vzali lesk. Patch, jediný nájomník na tejto ulici, trhal burinu na dvore, čistil odkvapy od lístia a po každej búrke zatíkal šindle na strechu, akoby nevedel, že tým pomáha niekomu inému. Pri práci si pískal a kýval na pozdrav okoloidúcim susedom. Usmieval sa. Vždy.

Na druhý deň ráno sa policajti prejdú po tej istej ulici, budú klopať na dvere a klásť otázky v snahe poskladať jednotlivé dieliky udalosti, ktorá na dlhé roky poznačí ich mesto.

Pred nevelkou policajnou stanicou sa zhromaždia novinárske dodávky a budú sa tlačiť na veliteľa Nixa, ktorý bude stáť pred blížiacimi fotoaparátmi a jachtať zle nacvičené vyhlásenie. V ten deň si Patch z titulnej strany novín *St. Louis Post-Dispatch* vytlačí pokus Lynette Frommovej o atentát na Geralda Forda.

Našiel dlhú palicu a zamával ňou vo vzduchu. Premenil ju na zbraň a vystrelil varovné výstrely na blížiacu sa armádu.

„Postaraj sa o delo, morská čarodejnica,“ zavelil vdove Andersonovej, keď prechádzala popri ňom. Nepostarala sa oň.

Na konci Main Street hľadal Saint, dievča v modrých rifliach s trakmi s dierami na kolenách a vrkočom, ktorý nosila každý deň. Povedala, že jej takto aspoň nepadajú vlasy do očí, keď lezie na jablňon Morrisonovcov a zhadzuje najkrajšie jablká.

Dal jej päť minút a potom si začal kopat' plechovku po Main Street. Snažil sa čo najlepšie napodobniť kovboja Curta Gowdyho a komentoval to slovami: „*Patch Macauley, prvý jednooký chlapec, ktorý kopol loptu viac ako sedemdesiat yardov.*“

Pred reštauráciou Lacey's Diner stál čerešňovočervený Thunderbird. Opierali sa oň Chuck Bradley a jeho starší bratia.

„Vikingovia,“ zašepkal si Patch popod nos. Pokúsil sa odvrátiť, no vtom si ho Chuck všimol a štuchol aj do zvyšných dvoch.

Polícia bude potrebovať dva dni, aby našla Chucka a jeho bratov, ale len pol hodiny, aby si overila ich alibi.

Patch sa skryl v uličke za obchodmi.

Počul kroky. Obrátil sa a uvidel tých troch, a tak cúvol do kúta.

„Nemáš kam utiecť,“ ozval sa Chuck. Bol vysoký, starší a celkom pekný. Jeho bratia boli jeho vernými kópiami. Chuck chodil s Misty Meyerovou, obdivovanou kráskou, do ktorej bol Patch beznádejne zalúbený od materskej školy.

Priblížili sa. Patch cúval, až kým chrptom nenarazil do studených tehál, a vtedy to pocítil. Niečo sa mu zarylo do pokožky.

Spoza opaska vytiahol dýku a zovrel ju v dlaniach.

„Tú nepoužiješ,“ zamrmlal Chuck, no Patch zachytil pochybnosti v jeho hlase.

Patch civel na čepel' a kolená sa mu triasli. „V novembri tisíc-sedemstoosemnať Robert Maynard konečne zajaľ legendárneho Edwarda Teacha s prezývkou Čierna brada.“

Chuck pozrel na bratov. Jeden z nich sa zasmial.

„Maynard ho dvadsaťkrát bodol takýmto nožom. Potom ho chytil za vlasy a odsekol mu hlavu.“

„Nie si pirát. Si jednooký šialenec.“

„Maynard zavesil hlavu piráta Čierna brada na čeleň svojej lode, aby ostatní vedeli, že sa s ním nemajú zahrávať.“

Vystrčil pred seba dýku.

A potom k nim vykročil s tlčúcim srdcom a oni trocha cúvli.
Keď bol zhruba meter od nich, rozbehol sa.

Počul za sebou kričať ich hrozby.

Nezastal, kým nebol mimo nebezpečenstva.

4

Borovice sa týčili nad zlatistým svetlom a modrými tieňmi. Vietor odfukoval ľahké listy kráčajúc po chodníkoch na kraji mesta. Vysoko nad sebou videl Loess Hills nad riekou Missouri. Ponad mestá a polia sa vznášal zatuchnutý priemyselný vzduch, v ktorom sa ligotali strieborné silá.

Dodge bez nárazníka a kolies zapadol do zeme, ponechaný naspas divej prírode a deckám, ktoré sa snažili rozbiť čelné sklo.

Leták uviazol vo vetvičkách judášovca kanadského. Usmievajúceho sa Jimmyho Cartera s vyhrnutými rukávmi košele obklopili ružové kvety, aby sa ešte viac priblížil obyčajným ľuďom, ktorých vyzýval, aby ho volili.

Zjavilo sa pred ním jazero. Vyblednutá tabuľa varovala pred spodnými prúdmi. V lete doň deti skákali z hladkých smaragdovo-zelených skál. Chlapec menom Colson sa šiel kúpať a už nikdy sa nevrátil. Kolovali reči, že žije na dne, pozoruje nohy dievčat a čaká na ten správny okamih, kým jednu stiahne k sebe.

Patch zdvihol plochý kameň a napočítal, že od hladiny sa odrazil aspoň šesťkrát. Voda obmývala steblá trstiny.

S rozťahnutými rukami balansoval na hrdzavých koľajniciach starej železnice. Oceľ bola hrdzavočervená a pokrivená.

Sledoval mucháríka s vidlicovitým chvostom, ako vyletel z hniezda.

Zastavil ho výkrik. Hlasný výkrik.

Hlboko v doline zbadal úlomky tmavomodrej dodávky. Kríky boli také husté, že musel podísť bližšie. Bola to nejaká stará rachotina, možno Ford.

Keď ju uvidel, klakol si do hliny.

Misty Meyerová.

Na okamih si pomyslel, že je tam s nejakým chalanom a on to zle pochopil. Chodila s ním na matiku a bola v jeho veku, ale vyzerala staršie.

Potom uvidel chrbát muža, ktorý mal napriek horúčave na hlave kapucňu.

Patch sa zúfalo rozliadol, či niekoho nezazrie. Kohokoľvek, kto by si poradil v tejto situácii. Kto by na seba prevzal ťažké bremeno zodpovednosti, keď je dievča v núdzi?

Ďalší výkrik.

Tlmene zanádal, zdvihol ruku a dotkol sa pásky na oku, zatiaľ čo mu myseľ zaletela k Výrečnému Martinovi a Divokému Nedovi Loweovi. K bande nebojácnych pirátov.

Pohol sa.

Misty zvrieskla a Patch sklzol po úbočí.

Čupol si. Kiežby mal pri sebe prak. Zdvihol kameň.

Keď sa priblížil na tri metre, muž ho začul a obrátil sa.

Kukla mu zakrývala všetko okrem mŕtvych očí.

Patch zadržal dych, hodil kameň, prikrčil sa a vrhol sa mužovi na kolená.

„Bež,“ skríkol.

Misty stála ako socha, strach ju prikoval na miesto. Tričko mala roztrhnuté a taška ležala v blate. Bola omráčená, akoby sa ocitla v nočnej more.

Muž sa naňho zvalil.

„Bež,“ zašepkal Patch, no pľúca mal prázdne. Na krku pocítil ruku a jeho jediné oko pozeralo prosebne na Misty.

Spamätaj sa.

Konečne začala vnímať.

Bola vysokou bežeckou hviezdou. Ich pohľady sa stretli. Potom sa odvrátila, zamávala rukami a vbehla do lesa.

Muž vstal a chcel ju prenasledovať, ale Patch bol hneď pri ňom. Druhý raz v ten deň vytiahol dýku.

Muž ho chytil za zápästie a vykrútil mu ho.

Slnčné lúče osvetlili čepel, skôr ako sa vnorila Patchovi do brucha.

Spadol na zem a pritisol si ruky na ranu. Les okolo neho potemnel, ale v tej chvíli nevidel ani mesiac, ani hviezdy.

Na druhý deň pravdepodobne armáda chodcov prečese les a nájde fialovú pásku na oko so striebornou hviezdou.

Veliteľ Nix si posvieti na všetkých zlých ľudí v okruhu stošesťdesiat kilometrov.

Matka sa celkom zrúti.

Jeho najlepšia kamarátka Saint bude blúdiť po uliciach, hoci nádej už dávno vyhasne, a dostane sa do ďalších problémov.

Nikto ešte nebude tušiť, aká tragédia sa odohrá v ich životoch.

5

V ten istý deň sa Saint zobudila na úsvite.. Potichu zišla po schodoch a vyšla na zadnú verandu.

O sedem ulíc ďalej Patch sledoval ten istý východ slnka.

Pošúchala si oči. Z trávy stúpala hmla hustá ako dym, akoby pod ňou horel oheň.

Jej ranná rutina bola rovnaká každý deň, odkedy sem prišli.

Chystala sa vrátiť dovnútra, keď niečo začula.

Alebo možno aj nezačula.

Prešla bosými nohami po vlhkej tráve cez dvor a zastala pár krokov od úľa.

Saint sa prikrčila a nazrela dovnútra, hľadajúc oneskorencov.

Rozhliadla sa okolo seba, pozrela sa na vysoký dom, susedov a koruny stromov.

S vytreštenými očami sa to snažila pochopiť. Včely boli preč.

Vošla dovnútra, vybehla po starých schodoch a vtrhla do spálne starej mamy.

„Nieкто nám ukradol včely,“ vyhrkla bez dychu.

Norma sa odvrátila od okna. „Nemáš okuliare. Možno tam včely sú, ale ty ich ne...“

Saint vybehla z izby.

„A umy si zuby,“ zavolala za ňou Norma.

Vybehla po točitom schodisku do svojej izby v podkroví. Z nočného stolíka si vzala okrúhle okuliare a cez sklá také hrubé, až jej oči vyzerali, akoby boli v neustálom úžase, sledovala, ako sa svet znova zaostřil.

Obliekla si džínsy na traky s novými záplatami na oboch kolenách. Saint si umyla zuby pastou na ukazováku, lebo kefkou predtým očistila hlinu z fosílie od Patcha, z ktorej sa neskôr vyklulo vysušené psie hovno.

Vonku našla starú mamu, ako stojí pred prázdnyim úľom a žmúri na nebo.

Norma si odkašľala. Mala nakrátko ostrihané strieborné vlasy a na predklaktiach sa jej rysovali šľachovité svaly, ktoré prezrádzali jej silu. „Ale prečo by...?“

„Mohli to byť mravce. Ale nastražila som na ne pasce,“ povedala Saint s tichou panikou v hlase.

„Tak to nemohli byť mravce.“

„Možno ich niečo vyrušilo, a preto odišli, ale ja...“

Norma si vzdychla. „Sedávaš tu s nimi každý deň, niekedy aj celé hodiny.“

„Už ma poznajú. Sú tu štyri roky.“

„Mohol ich odohnať skunk,“ uvažovala nahlas Norma.

Saint sa vystrela. „Prašivý starý skunk. Idem si po prak.“

„Čítala som o včelárovi vo Wayne County... Zatkli ho za krádež úľov.“

Saint prudko zastala a pokrčila malým nosom. „Nieкто mi ukradol včely?“ Začala chodiť sem a tam, nevnímajúc rastúcu ľútosť na tvári starej mamy.

„Stavím sa, že to bol pán Lewis.“ Saint to meno takmer vyplula.

„Starý diakon? On je...“

„Je to starý chamtivý diabetik...“

„Dávaj si pozor na jazyk,“ varovala ju Norma.

„Keď som naposledy rozložila stánok, vzal si tri vzorky. Pooblizoval med zo svojich tučných prstov a nekúpil si ani jeden pohár. Povedala som Patchovi, aby obmedzil ochutnávačov. Pôjdem za ním a...“

„Nikam nepôjdeš.“

„Tak idem za veliteľom Nixom. Môže toho starého tučniaka zatknúť...“

„Dost' už.“

Saint sa odvrátila a vybehla bočnou brávkou.

Norma si vzdychla a zúfalo pokrútila hlavou.

6

Saint strávila vyše hodiny blúdením po lesoch, ktoré sa rozvíjali ako mušľa za vysokým domom a smerom k Toomsovej farme. Občas zastala a modlila sa k Bohu, aby začula tiché bzučanie svojich včiel, ktoré sa možno len zhrčili na vysokom breste, kým prieskumníčky hľadali nový domov.

Keď vyšla na Main Street, vlasy sa jej trocha uvoľnili z vrkoča a nad vrchnou perou sa jej perlili kvapky potu. Na malej policajnej stanici bola pripravená žiadať zatknutie a rýchlu popravu pána Lewisa, no vtom zbadala pri policajtovi Misty Meyerovú.

Bola mladá, vystrašená a zadýchaná.

Kožu na kolenách mala odretú.

Saint sledovala, ako sa kopa papierov rozletela, keď dievčina klesla na zem, akoby jej niekto vybral všetky kosti z tela. Policajt ju zachytil a pomohol jej sadnúť si na stoličku.

„Dýchaj,“ povedal a klakol si k nej.

„On je ešte tam,“ dostala zo seba Misty a obzrela sa na osvetlenú ulicu. Triasla sa na celom tele a hľadela niekam za Saint.

Saint si všimla červený flak na jej ramene. Odtlačok ruky. Veľkej ruky. Okolie oka mala mierne opuchnuté a tričko pri krku roztrhnuté.

„Už si v bezpečí,“ chlácholil ju policajt. „Vonku nikto nie je.“

„Vy to nechápete,“ hlesla. „On ma zachránil.“

„Kto ťa zachránil?“

Misty sa napila vody. Jej plné ružové pery ostro kontrastovali s vlasmi takými svetlými, až by sa dali nazvať platinovými. Boli ako svätožiara pre dievča, ktoré dost' žiarilo aj bez nej.